1864

Bildspel Anders Dernback
Text Wikipedia

1864 (173 MILJONER)

1864 är en dansk TV-serie i åtta avsnitt i regi av Ole Bornedal. Den handlar om Danmarks nederlag i dansk-tyska kriget 1864.
Med en budget på 173 miljoner danska kronor är det Danmarks dyraste TV-produktion någonsin. Produktionen skedde i samarbete med bolag i Sverige, Norge och Tyskland. Inspelningen började 8 april 2013 och varade runt 100 dagar, med inspelning på Fyn och i Tjeckien. Runt 6000 statister användes. Serien hade premiär 12 oktober 2014.
I Sverige hade den premiär i TV4 den 25 juni 2015.

Den danska 8:e brigaden går till motanfall mot de framryckande preussarna. Brigadens anfall räddade den retirerande danska armén från total förintelse, dock till priset av stora förluster. Målning av Vilhelm Rosenstand 1894. (bild t. h.)

DYBBØL

Under slaget (Dybbøl) dödades eller sårades 3 600 danskar och 1 200 preussare. Danskarna uppskattade de egna förlusterna till cirka 700 döda, 554 sårade och 3 534 tillfångatagna eller saknade.

Ole Bornedal, född 26 maj 1959 i Nørresundby, är en dansk filmregissör, dramatiker, skådespelare och producent. Han har bland annat regisserat den uppmärksammade thrillern Nattvakten efter eget manus, liksom dramat Jag är Dina och TV-serien Charlot och Charlotte. 2014 stod han för regin till den påkostade historiska dramaserien 1864.

Johan Philip "Pilou" Asbæk, född, 2 mars 1982, är en dansk skådespelare. Didrich i 1864

Marie Tourell Søderberg, född 26 juli 1988 i Nørrebro, Köpenhamn, är en dansk skådespelerska. Hon är bland annat känd för att spela rollen som Inge i TV-serien 1864.

Jakob Oftebro, född 12 januari 1986 i Oslo, är en norsk skådespelare. Laust Jensen i 1864

Monrad emigrerade 1865 till Nya Zeeland efter Danmarks nederlag i kriget. Där ägnade han sig åt lantbruk men återvände 1869. Han blev då först präst i en by utanför Köpenhamn innan han 1871 åter blev biskop i Lollands-Falsters stift, ett ämbete han behöll till sin död. Mellan 1882 och 1886 satt han åter i folketinget, efter att han tidigare från 1871 gjort misslyckade försök.

Nicolas Bro, född 16 mars 1972 i Köpenhamn, är en dansk skådespelare och dramatiker. Ditlev Gothard Monrad i 1864

År 1842 presenterades den standardiserade uniformen i hela armén. Den standardiserade uniformen behöll den röda rocken och introducerade ljusblå byxor för alla. De unika regementsfärgerna togs bort och ersattes med standarder för Danmarks flagga , vilket gjorde det svårare att skilja mellan regementena. Detta ledde till att alla regementen fick nummer, som sedan skulle placeras på axelremmarna. I 1848, den röda pälsen byttes ut mot en dubbelknäppta mörkblå jacka, och besvärliga shako ersattes med en mer praktisk kepi

1
8
6
4

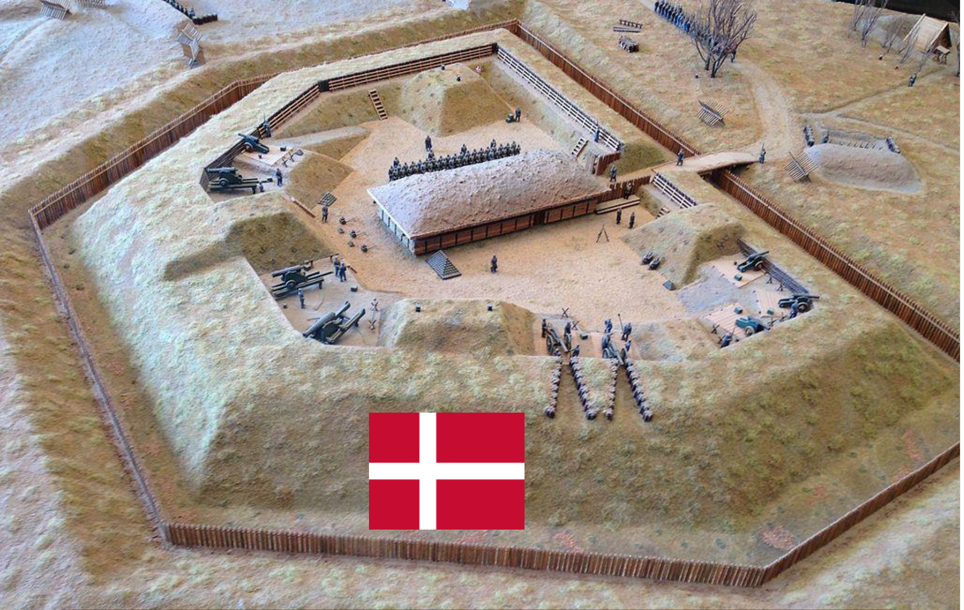

Modell av en dansk skans vid Dybbøl.

Fredrik Karl av Preussen

Georg Gerlach.

Nyheten om segern vid Dybbøl togs emot med jubel i Berlin och en press, som tidigare kritiserat kungahuset, hyllade nästan enhälligt Vilhelm I och ministerpresidenten Otto von Bismarck. Den 21 april besökte Vilhelm personligen slagfältet och trupperna som deltagit i striderna genomförde en parad till kungens ära. Samma dag lät Kristian IX trycka upp en proklamation som spreds till de danska trupperna på Als. I proklamationen hävdade kungen att Dybbøls fall inte hade avgjort kriget och uppmuntrade sina soldater på Als att hålla ön in i det sista. En månad efter slaget slöts en vapenvila mellan de stridande parterna. Man kom då överens om att de preussisk-österrikiska trupperna skulle stanna kvar i de områden se dittills erövrat. Då stilleståndet senare bröts kom preussarna att använda den erövrade skanslinjen som samlingspunkt för ett anfall mot Als.

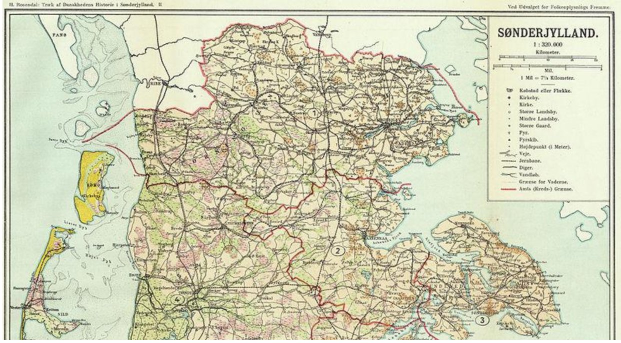

Hertigdömet Schleswig till 1864
(omfattade även öarna Fehmarn och Ærø,
9a resp. 4b på kartan).

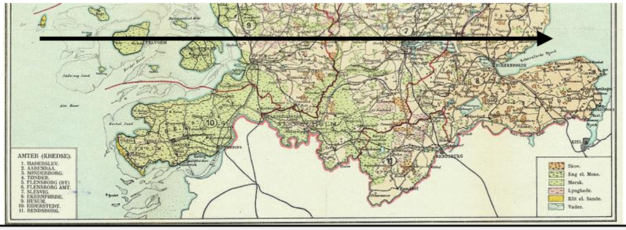

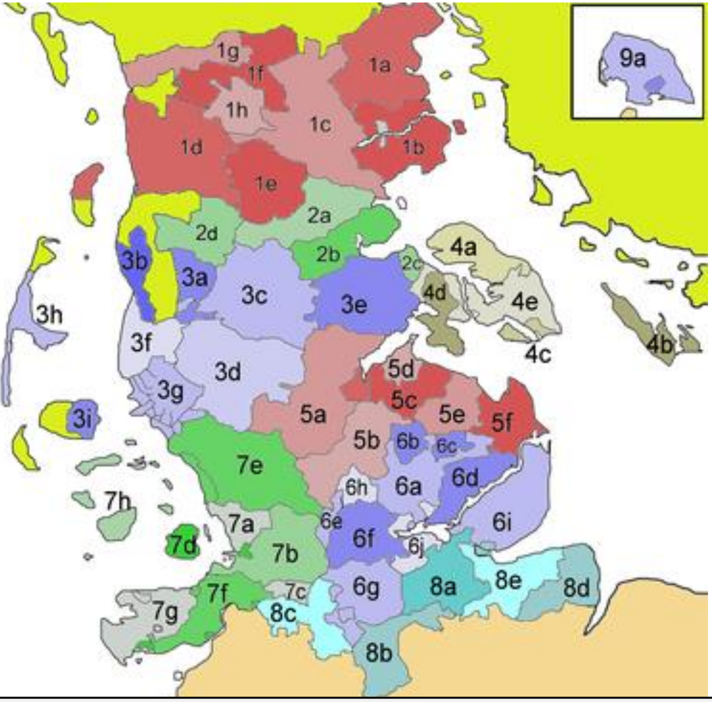

Från 800-talet och till år 1864 var Schleswig ett danskt jarl- eller hertigdöme; sedan 1460 med den danske kungen som hertig eller medhertig. Hertigdömet Slesvig var formellt fram till 1864 ett danskt län. Under kriget 1864 erövrades Schleswig tillsammans med Holstein av Preussen och Österrike. 1867 förenades Schleswig med Holstein som den preussiska provinsen Schleswig-Holstein. Den nordliga delen av Schleswig återfördes efter folkomröstning 1920 till Danmark, officiellt som de sønderjyske Landsdele.

Schleswig (tyska), Slesvig eller Sønderjylland (danska) är ett historiskt landskap och tidigare danskt hertigdöme, som i dag utgör nordliga delen av Schleswig-Holstein i Tyskland och sydvästra delen av Region Syddanmark i Danmark. Schleswigs södra gräns är floden Eider, medan norra gränsen är Kongeåen. Dess största stad är Flensburg och det historiska centret var Schleswigs stad (tidigare Hedeby).

Efter annekteringen av hertigdömet Slesvig i november 1863 av danska kungen Christian IX (som också var hertigen av Slesvig) invaderade Preussen och Österrike Jylland i januari 1864. Den 7 februari 1864 anlände 20 000 danskar tillsammans med 500 kavallerier, 66 fältkanoner och 1100 fästningsartilleri till Dybbøl från Danevirke på order av general Christian de Meza. Vallen fram var bara 2 km. långa och de tio jordreduktionerna vid Dybbøl var imponerande jämfört med Dannevirkes 27. Preussen anlände den 8 februari. Den 20 februari hade preussarna totalt 37 000 man,

Christian Julius de Meza (14 januari 1792 - 16 september 1865) var befälhavare för den danska armén under andra slesvigska kriget 1864 De Meza var ansvarig för att den danska armén drog sig tillbaka från Danevirke , en händelse som chockade den danska allmänheten och resulterade i förlust av hans kommando.

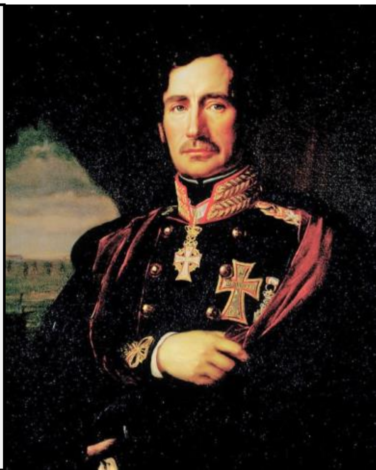

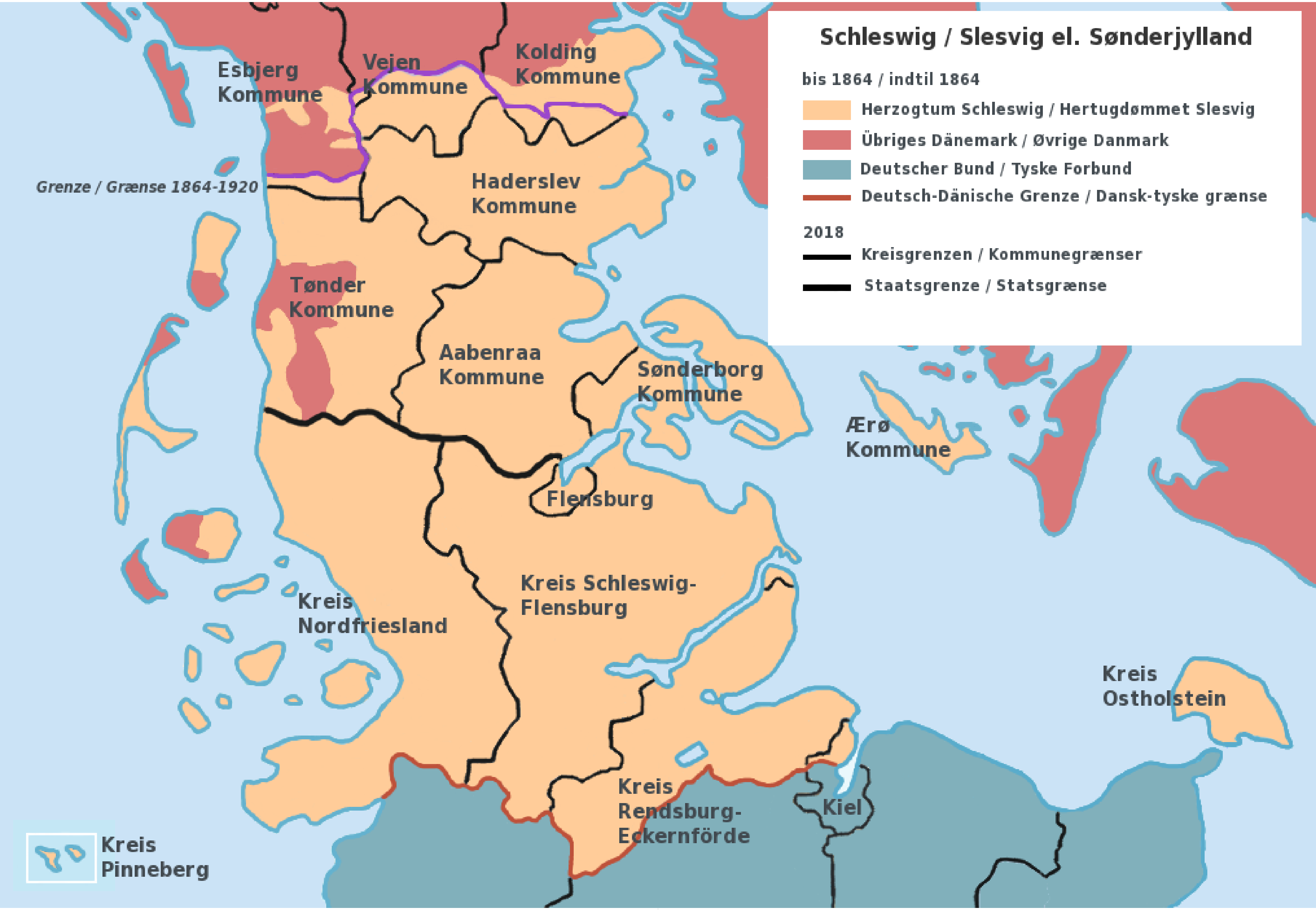
Schleswig / Slesvig el. Sønderjylland
bis 1864 / indtil 1864
Herzogtum Schleswig / Hertugdømmet Slesvig
Übriges Dänemark / Øvrige Danmark
Deutscher Bund / Tyske Forbund
Deutsch-Dänische Grenze / Dansk-tyske grænse
2018
Kreisgrenzen / Kommunegrænser
Staatsgrenze / Statsgrænse
Esbjerg Kommune
Vejen Kommune
Kolding Kommune
Grenze / Grænse 1864-1920
Haderslev Kommune
Tønder Kommune
Aabenraa Kommune
Sønderborg Kommune
Ærø Kommune
Flensburg
Kreis Nordfriesland
Kreis Schleswig-Flensburg
Kreis Ostholstein
Kreis Rendsburg-Eckernförde
Kiel
Kreis Pinneberg

SLESVIG

Från omkring 1800 till 1840 började den dansktalande befolkningen på Angelnhalvön mellan Schleswig och Flensburg att byta till lågtyska och under samma period bytte många nordfrisier också till lågtyska. Denna språkliga förändring skapade en ny de facto skiljelinje mellan tyska och danska talare norr om Tønder och söder om Flensburg. Från omkring 1830 började stora delar av befolkningen identifiera sig med antingen tysk eller dansk nationalitet och mobiliserades politiskt. I Danmark använde det nationella liberala partiet den slesvigska frågan som en del av sin agitation och krävde att hertigdömet skulle införlivas med det danska riket under parollen "Denmark to the Eider".

1864

Gränsområdet mellan Danmark och Tyskland hade under lång tid haft en blandad dansk och tysk befolkning, och de två hertigdömena Schleswig och Holstein ingick sedan länge i personalunion med Danmark. Danska respektive tyska nationalistiska stämningar hade uppstått med åsikter att området borde knytas närmare till Danmark respektive Tyskland, och där framför allt Schleswigs ställning var omstridd.[4] Ett uppror bland de tyska invånarna i Schleswig-Holstein i början av 1848 med krav på frigörelse från Danmark ledde till schleswig-holsteinska kriget 1848–1851, där Danmark stod som segrare, bland annat efter att Ryssland hade pressat Preussen att upphöra med sitt stöd till Schleswig-Holstein. De två hertigdömena förblev därför under danskt styre, men som en dansk eftergift bestod den så kallade helstaten, vilket innebar att Schleswig-Holstein styrdes som ett samlat område. Dansknationalisterna i Schleswig och den danska regeringen hade hellre införlivat hela Schleswig med det "egentliga" Danmark, men så skedde alltså inte. I grund och botten hade kriget således inte förändrat de motsättningar som ledde till dess utbrott. Det danska agerandet ledde till att prins Fredrik av Augustenburg den 19 november gjorde anspråk på styret av Schleswig och Holstein och utropade sig till hertig Fredrik VIII av Schleswig-Holstein. I hela Tyskland uppstod starka sympatier för vad man såg som Schleswig-Holsteins befrielse, flera tyska småfurstar erkände Fredrik VIII:s anspråk. Danmark hade före sitt agerande inte återförsäkrat sig om stöd från någon av stormakterna, vilket visade sig vara ödesdigert och mycket dumdristigt mot bakgrund av hur den europeiska 1800-talspolitiken fungerade.

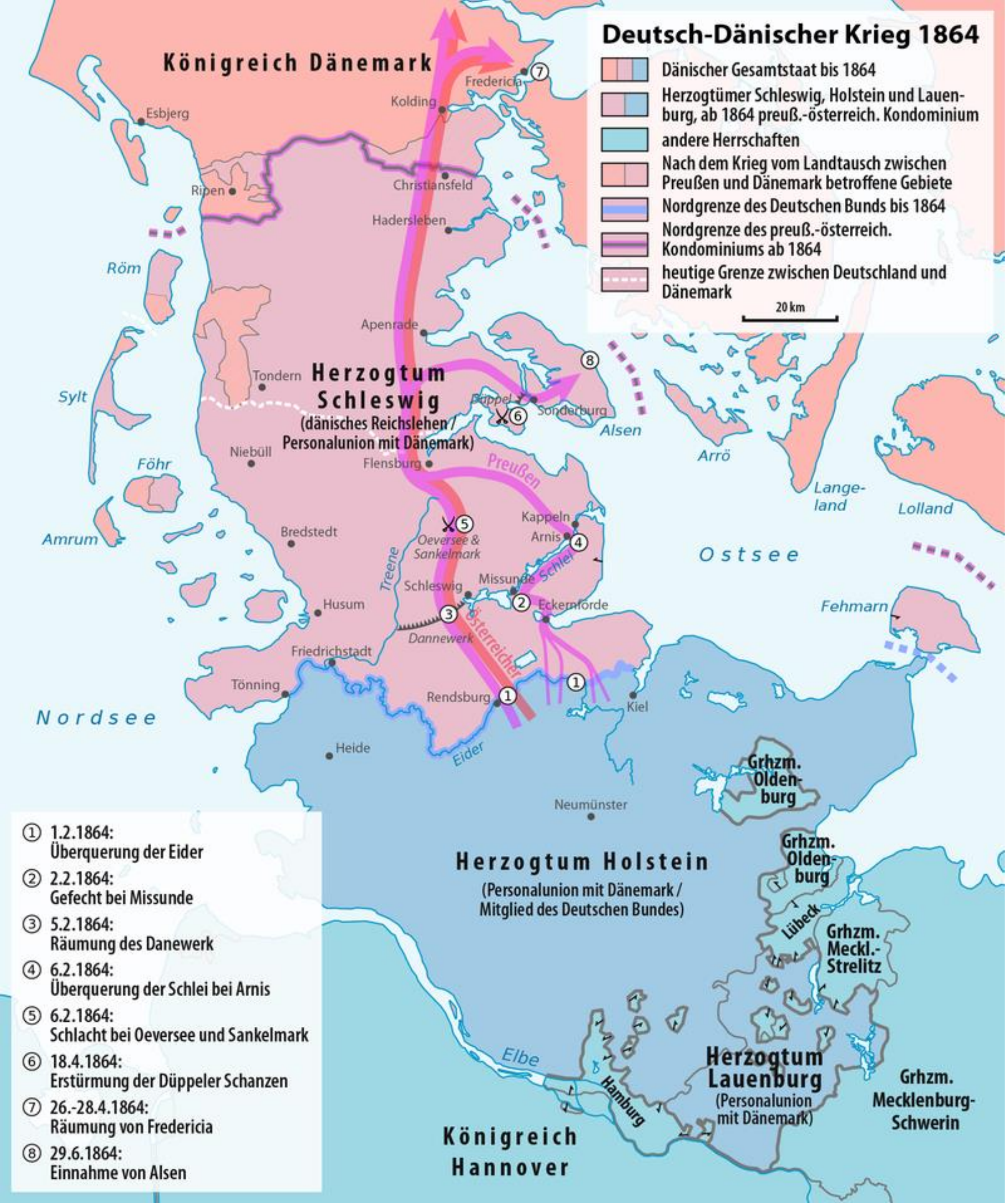

Den 31 januari 1864 uppmanade den preussiske fältmarskalken Friedrich von Wrangel, vars armé nu stod i Holstein, de danska trupperna under general Christian de Meza att utrymma Schleswig, vilket de vägrade. Den 1 februari 1864 gick därför en preussisk-österrikiska styrka på omkring 60 000 man över gränsfloden Eider in i Schleswig under ledning av Wrangel och den österrikiske generalen Gablenz. Den danska armén om 35 000 man under befäl av de Meza var uppställd längs befästningsverket Dannevirke, som dock inte var i särskilt gott skick. Eftersom varje hopp om utländsk hjälp var uteslutet inledde Danmark 1 augusti fredsförhandlingar i Wien. Den 30 oktober 1864 slöts sedan freden i Wien, med resultatet att Schleswig, Holstein och Sachsen-Lauenburg fick avträdas.